

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG
Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Telefon: (06-1) 443-5573 / 33-104,
Telefax: (06-1) 443-5733 / 33-133,
E-mail: orfktikarsag@orfk.police.hu

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt egyebekben

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton terjesztette elő panaszbeadványát a Panasztestület címére, a vele szemben a lakásán fogatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos előadta, hogy * óra körüli időpontban telefonált a rendőrségre csendháborítással kapcsolatban a szomszédja miatt, akinél üvöltött a zene. A helyszínre a Rendőrkapitányság járőrei egy óra körül érkeztek ki, addigra már élettársa is értesítette a hatóságot. Felvették a kapcsolatot a hangoskodó féllal, aki az intézkedő rendőrök kérésére a zenét kikapcsolta, így figyelem felhíváson túl vele kapcsolatban egyéb intézkedésre nem került sor.

Az intézkedés alkalmával a hangoskodó fél, valamint a panaszos is igazoltatásra, majd a körözési rendszerben ellenőrzésre került, amelyből megállapítást nyert, hogy a panaszossal szemben a Bíróság körözést adott ki. Ez alapján panaszost a Rendőrkapitányság épületébe előállították, az előállítás során vele szemben * órától * óráig bilincset alkalmaztak. A panaszos * órától * óráig a Rendőrkapitányság előállító helyiségében volt elhelyezve, iratai és személyes tárgyai letétbe kerültek. Étkezést biztosítottak részére. Ezt követően * órakor a panaszos őrizetbe vételére került sor, majd a fogdába került átszállításra, közben kérésének megfelelően az általa megnevezett személyt kiértécsítették.

A Bírósággal a kapcsolatot felvéve megállapítást nyert, hogy a panaszos körözése visszavonásra került. Ez alapján, mivel az elrendelés oka már nem állt fenn a panaszos * órakor szabadításra került. A körözés visszavonásával kapcsolatosan telefax útján a rendőri szerv értesítésre került.

A panaszos sérelmezte, hogy az előállítása alkalmával nem hagytak számára időt, hogy mobiltelefont, pénzt és némi élelmet vegyen magához. Az intézkedés fogatosítása miatt munkahelyén nem tudott megjelenni, így elesett a bevételtől is. Továbbá sérelmezte az egész eljárást, miszerint a hatóság hibája miatt másfél napig jogtalanul tartották fogva a bírói végzés figyelmen kívül hagyása miatt.

A panaszos a beadványában az alábbiakat sérelmezte:

- 1. vele szemben fogatosított rendőri intézkedést;**
- 2. az előállítás során nem vehette magához mobiltelefonját, pénz és élelmet;**
- 3. jogtalan előállítást és fogvatartást;**
- 4. fogvatartás ideje alatt a munkahelyén nem tudott megjelenni és ebből következően bevétel kiesése keletkezett.**

A Panasztestület az elvégzett vizsgálat során megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye IV. cikkében személyi szabadsághoz, valamint a XXIV. cikkben foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jogát, és a II. cikkben foglalt emberi méltósághoz való jogát az alábbiak szerint.

A Panasztestület a rendőrök intézkedési kötelezettségével kapcsolatban megállapította, hogy a bejelentések tartalma miatt, mivel az felvetette szabálysértés elkövetésének a gyanúját fennállt a rendőrség intézkedési kötelezettsége.

A Panasztestület álláspontja, hogy az intézkedő rendőrök jogszerűen jártak el, amikor a körözési információs rendszer adatai birtokában, és az ügyeletvezető – a körözés élő voltát megerősítő – utasítása alapján a panaszos elfogása és előállításával mellett döntöttek, így az intézkedő rendőrök jogszerűen korlátozták a panaszos személyes szabadsághoz való jogát.

A Panasztestület ugyanakkor megállapította, hogy az elfogatóparancs visszavonásáról szóló végzés továbbításával kapcsolatos mulasztás miatt sérült a panaszos személyi szabadsághoz és a tisztességes eljáráshoz való joga.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A döntésem alapjául szolgáló tényállást a – a Ket. 50. § (1) bekezdésébe foglaltakra figyelemmel – az alábbi bizonyítékok felhasználásával állapítottam meg:

- a panaszbeadvány, és az ezt megerősítő panaszbeadvány;
- Bíróság elfogató parancsa, végzése, valamint feljegyzése;
- elállításról készült jelentés, előállításról igazolás, letéti jegyzőkönyv;
- KIR lekérdezés, körözésre vonatkozó iratok;
- panaszos őrizetbe vételéről szóló határozat, határozat őrizetbe vétel megszüntetéséről;
- rendőri jelentés, *-i, valamint *-i hivatalos feljegyzések a rendőrség részéről;
- A rendőri szerv vezetőjének átirata.

III.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

*a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően*

ba) az országos rendőrfőkapitány,

*bb) a belső bűnmegelőzési és büntetőeljárás feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója
bírálja el.”*

A panaszos által beadványában a munkahelyéről történő távolmaradása miatti kereset kiesés kapcsán érvényesíteni kívánt kártérítési igény elbírálására, ezen eljárás keretei között nincs lehetőség, azzal kapcsolatban az intézkedést foganatosító szerv vezetője rendelkezik hatáskörrel.

A kártérítés általános szabályait, valamint a közhatalmi jogkörben okozott károk megtérítésének szabályait a – az intézkedéskor hatályban lévő – a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. IV. törvény szabályozza, míg a kártérítési igény elbírálása a Pp. szerint polgári jogi útra tartozik.

A hivatkozott törvényi rendelkezésekre tekintettel a Panaszos által előterjesztett kártérítési igény jelen közigazgatási hatósági eljárás keretében – hatáskör hiányában – nem bírálható el, ezért a jelen határozatban foglalt döntés arra nem terjed ki.

A fentiekre tekintettel a panaszos polgári peres eljárással összefüggő sérelmekből eredő panaszai tárgyában a hatásköröm hiányát állapítottam meg.

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz vizsgálata során az alábbiak kerültek megállapításra.

IV/1. A vele szemben foganatosított rendőri intézkedést;

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pontja szerint, „A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, büntetőeljárás, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében, ...”

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség, a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 9. § (1) és (2) bekezdés értelmében „A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.” „A szóbeli figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetését elismerő személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására.”

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs.tv.) 149. pontja, 195. § (1) bek. „Aki lakott területen, az ott levő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások

nyugalmát, illetve a természeti vagy a védett természeti értéket zavarja, szabálysértést követ el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt a közterület-felügyelő, természeti és védett természeti területen a természetvédelmi őr és helyi jelentőségű védett természeti területen az önkormányzati természetvédelmi őr is szabhat ki helyszíni bírságot.”

A rendőri jelentések és a panaszos által előadottak is megegyeztek abban, miszerint arról érkezett bejelentés a rendőrségre, hogy a szomszédos ingatlanban a késői óra ellenére valaki hangosan zenét hallgat. A bejelentés tartalma felvette annak gyanúját, hogy az adott helyen tartózkodó személy vagy személyek a csendháborítás szabálysértését követik el, ez az esemény nyilvánvalóan olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett.

Jelen esetben - a jogszabályi előírásoknak megfelelően - a rendőr intézkedési kötelezettsége telefonos bejelentés alapján fennállt, így a rendőrök kellő jogalap birtokában jártak el akkor, amikor a panaszossal szemben intézkedést kezdeményeztek, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

IV/2. Az intézkedés során nem vehette magához mobiltelefonját, pénzt és élelmet;

Szolgálati Szabályzat 31. § (5) bekezdése szerint „ Az előállító egységben történő elhelyezést megelőzően a fogvatartott személynél lévő tárgyakról az 1. mellékletben meghatározott, letéti tárgyakról szóló, 3 példányos jegyzéket kell készíteni. A letétként kezelt fizetőeszközt címletenként és – amennyiben sorszámmal rendelkezik – sorszám szerint, a többi letétként kezelt tárgyakat megnevezésük, számuk és egyedi azonosítást lehetővé tevő jellemzőik feltüntetésével kell a jegyzékben feltüntetni. A jegyzék eredeti példánya a letét őrzési helyén, a másolati példányok közül egy a fogvatartottnál, egy pedig az átíró tömbben kerül elhelyezésre.

(11) A személyi szabadság korlátozásának első 5 óráját követően az intézkedést foganatosító rendőri szerv gondoskodik a fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról. A fogvatartott személy étkezése az előállító helyiségben történik. Az étel kiosztását a felügyeletet ellátó rendkívüli őr végzi. Ha a rendkívüli őr nem rendelkezik az étel kiosztásához szükséges ételmiszerhigiéniai alapismereti vizsgával és érvényes egészségügyi könyvvel, akkor az ételmiszer kicsomagolását nem végezheti. Ilyen esetben a fogvatartottat előrecsomagolt ételmiszerrel és az annak elfogyasztásához szükséges egyszer használatos evőeszközökkel kell ellátni.

A számú rendőri jelentés szerint intézkedő azt nyilatkozta, hogy nem felel meg a valóságnak a panaszos azon állítása miszerint nem vehette magához mobiltelefonját és pénzét, mivel a lakcímén lehetőséget biztosított számára, hogy a kívánt dolgait magával hozza.

A panaszos befogadásakor felvett letéti tárgyakról szóló jegyzőkönyv tartalma szerint: a személyes iratai, valamint *,-Ft volt nála.

Az előállítás időtartama alatt a megfelelő időben megtörtént a panaszos élelemmel való ellátása.

A rendelkezésre álló adatok alapján a panaszos valóban nem vehetett magához mobiltelefont, azonban készpénz volt nála (befogadásakor a mobiltelefont egyébként is elvették volna tőle), élelemmel történő ellátása megtörtént. A panasz e tekintetben is alaptalan.

IV/3. Jogtalan előállítás és fogvatartás

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja szerint „A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogató parancsot, illetve európai elfogató parancsot adtak ki.”

Az intézkedés időpontjában még hatályos személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvény rendelkezéseket tartalmaz a körözés elrendeléséről és visszavonásáról (továbbiakban: Körözési tv.)

5. § Ha a körözés elrendeléséről szóló határozatot nem a Rendőrség hozta, a határozatot meg kell küldeni a 6. §-ban meghatározott rendőrkapitánysághoz.

6. § (1) A személy körözését elrendelő határozatot – ha jogszabály másként nem rendelkezik – a körözött személy bejelentett lakóhelye, ennek hiányában bejelentett tartózkodási helye szerint illetékes rendőrkapitánysághoz kell megküldeni.

7. § (1) A körözést vissza kell vonni, ha a körözött személy tartózkodási helyét, a körözött tárgy hollétét, illetőleg az ismeretlen személy vagy holttest személyazonosságát megállapították.

(2) A körözést az elrendelő hatóság vonja vissza, a visszavonás tényének a körözési információs rendszerbe történő bejegyzésével, valamint a 2. § (3) bekezdésében meghatározott esetben az ott meghatározott központi hatósági nyilvántartást vezető szerv egyidejű értesítésével.

16. § (1) A körözési információs rendszerbe a körözés elrendelését vagy visszavonását haladéktalanul be kell jegyezni

a) a körözés elrendeléséről vagy visszavonásáról szóló határozat meghozatalát követően, vagy

b) ha a körözés elrendeléséről vagy visszavonásáról szóló határozatot nem a rendőrség hozta, akkor a körözés elrendeléséről vagy visszavonásáról szóló döntés kézhezvételét követően.

(2) A körözési információs rendszerben történő rögzítés annak a rendőrkapitányságnak, illetve rendőr-főkapitányságnak a feladata,

a) amelyik a hatáskörébe tartozó ügyben körözés elrendeléséről, illetve visszavonásáról határozatot hozott,

b) amelynek más hatóság a körözés elrendeléséről, illetve visszavonásáról hozott határozatát – a 6. § és a 7. § alapján – megküldte,

c) amelynek a bíróság a nemzetközi elfogatóparancs vagy az európai elfogatóparancs kibocsátásáról, illetve visszavonásáról hozott határozatát megküldte.

35. § A körözés elrendelése, valamint visszavonása és visszavonásának elmulasztása miatti jogorvoslatra a körözést elrendelő, a körözés elrendelésének elmulasztása miatti jogorvoslatra az elrendelésre jogosult hatóság eljárására vonatkozó törvényt kell alkalmazni.

A panaszos sérelmezte, hogy jogtalanul került előállításra a Rendőrkapitányságra, a számú rendőri jelentés szerint a panaszos előállításának az Rtv. 33.§ (1) bekezdés b) pontja adott jogalapot.

A számú rendőri jelentés alapján megállapítható, hogy a Bíróság elfogatóparancsot bocsátott ki a panaszos ellen, melyet nem a Rendőr-főkapitányságnak, hanem tévesen a Rendőrkapitányságnak küldtek meg, figyelemmel arra, hogy a panaszos „megújítás hiányában megszüntetett tartózkodási helye” helyiséghez volt köthető.

A Rendőrkapitányság a KIR rendszerben rögzítette az elfogatóparancsot, majd ezzel egyidejűleg elektronikusan átadta a körözést a Rendőrkapitányságnak, mint körözés irányító szervnek, tekintettel arra, hogy panaszos nyilvántartás szerinti állandó lakcíme * volt.

Ezt követően a legközelebb ügymozgás panaszossal kapcsolatban *-n előállítása kapcsán történt. Ezek után ellenőrzésre került a futár- és az elektronikus posta a panaszos *-i elfogásával, és bíróság által történt *-i elfogatóparancs visszavonással kapcsolatban, azonban a nyilvántartási rendszerekben semmilyen előzményt nem találtak erre vonatkozóan.

A Rendőrkapitányság vezetője által lefolytatott vizsgálat alapján megállapítást nyert, hogy a Bíróság végzésével az elfogatóparancsot visszavonta, azonban a körözési nyilvántartási rendszerben átvezetésre nem került.

Megállapítható továbbá, hogy a panaszos körözés alapján történő elfogását a Rendőrkapitányság beosztottai foganatosították. A panaszos előállítását és őrizetbe vételét követően *-n a Rendőrkapitányság beosztottja kísérte át a körözést kibocsátó Bíróságra. A bíróságon a kísérőőr átvette a panaszos vonatkozásában az elfogató parancs visszavonásáról szóló számú és az őrizetbe vétel megszüntetéséről szóló számú végzéseket, amelyeket a szolgálati helyén *-n az ügyeleti szolgálatot ellátó tisztnek átadott.

Ezt követően a végzéseket sem a Bíróság, sem a Rendőrkapitányság nem juttatta el a körözést irányító rendőri szervnek. Az iratok megérkezése után *-n az illetékes rendőri szerv azonnal intézkedett a körözés visszavonásáról.

A panaszpont elbírálása kapcsán a Rendőrkapitányság ügyeletes tisztje részéről megállapítható a mulasztás, azonban a helyszínen az intézkedő rendőr nem szerezhette tudomást arról, hogy az elfogatóparancs visszavonása nem történt meg, ezért a rendőri intézkedés az előállítás jogszerűségét nem érintette.

A Körözési tv. 35. § alapján, mivel a Bíróság bocsátotta ki az elfogatóparancsot büntetőeljárás keretében, így a visszavonására is a büntetőeljárás szabályai az irányadóak, ezek alapján a körözés visszavonás elmaradásának vizsgálata hatáskör hiányában nem történt meg.

V.

A fentiekre tekintettel a Panasztestület jelen ügy kapcsán kialakított állásfoglalásával nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény: 330. § (2) bekezdése;
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény : 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény: 1. §. (2), 2. §, 13. § (1) bek. 93/A. § (7) bek., (9) bek. 2. § (1), 31. § (5) bek., (11) bek., 33.§ (1) bek., 92.§ (1) bek;

- A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX 22.) BM rendelet 9.§ (1) bek., (2) bek.,
- A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési rendszerről szóló 2012. évi II. törvény: 149.pontja 195.§ (1)bek;
- A személy- és tárgykörözésről szóló 2001. évi XVIII. törvény: 5.§-7.§, 16.§, 35.§.

Budapest, 2015. március 02.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**